

Sissejuhatus

Inimkonna ajalugu on olnud võitluse ajalugu – kogu oma eksistentsi vältel on inimesed pidanud võitlust omavahel ja ümbritsevate oludega. Inimkonna arengu koidikul oli see võitlus väga primitiivne, kuid samas ka jõhker: võitlus käis elu ja surma peale, oli vaja hankida toitu ja ennast kaitsta. Ajapikku muutus inimene kavalamaks, täiustas oma oskusi, lõi nendest süsteeme ja kombinatsioone, kasutas vajadusel järjest täiuslikumaid võitlusvahendeid. Loomulikult mõjutas erinevate rahvaste võitlusoskusi ja -vahendeid nende geograafiline paikond, arengutase ja riiklik kord.

Paljud võitlusalad, eriti käsitsivõitlust puudutavad, on alguse saanud Idamaadest. Nii tundsid India ülikud huvi, kuidas suudavad väikesed linnud ja loomad (kurg, madu, sipelgas jt) oma keha mõõtmetega võrreldes arendada nii suurt kiirust. Samuti huvitas neid, mis sugustesse punktidesse on inimest kõige kasulikum rünnata, katsetades oma teooriaid orjade peal. Ka paljud tänapäeva võitlusalade koolkonnad on kasutanud loomadele omaseid liikumisi, kohandades neid inim-anatoomia iseärasustele. Tänapäevaks on need võitlustehnikad ja -süsteemid arenenud kaugele, kuid nende täiustumisprotsess on lõputu.

Tuhandetes võitluskoolides üle maailma õpetatakse eri koolkondades omaks võetud tehnikaid, kuid ühise joonena läbib kõiki neid õpetusi inimese vaimne kujundamine. Olenemata sellest, missuguse võitlusalaga inimene tegeleb, ennekõike tegeleb ta iseendaga. See on inimese võitlus iseendaga, oma nõrkuste ja pisimategi pahedega, see on võitlus oma sisevaenlasega. Ja see võitlus on kõige raskem, kõige pikem, sest keegi meist pole täiuslik. Väikseimgi edu selles võitluses puhastab ja ülendab meid ning muudab veidi paremaks. Inimene, kelles on ühendatud kõlbeline puhtus, vaimne rikkus ja kehaline täiuslikkus, on olnud läbi aegade nii Lääne kui Ida kultuuride ideaaliks.

Püüd harmoonia ja täiuse poole ei väljendu mitte ainult võitlusalade treeningutes, vaid kõikjal ja kõiges, mida tehakse hästi ja sooviga teha veel paremini. Võitluskunstide põhieesmärk on terve elu- ja maailmatunnetuse arendamine ning kõlbelise inimese kasvatamine.

Aga igal medalil on kaks külge. Paraku on neidki, kes õpivad ja kasutavad õpitut oma ebaausate eesmärkide saavutamiseks, võimu saavutamiseks teiste üle. Selliste inimestega kokku puutudes lähebki vaja neid oskusi, mida püüab teile anda käesolev raamat. Tuleb vaid meeles pidada, et elu ongi pidev võitlus hea ja kurja vahel nii oma hinges kui väljaspool. Ka leivanuga võib kasutada mitmel otstarbel, oleneb vaid sellest, kelle käes ta on.